

Sygn. akt I C 61/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 sierpnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Suchej Beskidzkiej I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Kazimierz Firlej
Protokolant:	sekr. sądowy Katarzyna Boczek

po rozpoznaniu w dniu 24 sierpnia 2017 roku w Suchej Beskidzkiej na rozprawie

sprawy z powództwa (...) (...) z siedzibą w W.

przeciwko R. K.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda (...) (...) z siedzibą w W. na rzecz pozwanego R. K. kwotę 1.817 zł (jeden tysiąc osiemset siedemnaście złotych) z tytułu kosztów zastępstwa prawnego.

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej

z dnia 24 sierpnia 2017 r., sygn. akt I C 61/17

Pozwem z dnia 7 grudnia 2016 r. (k. 3) powód (...) (...) (...), działając przez pełnomocnika (pełnomocnictwo k. 12), wniósł o zasądzenie od pozwanego R. K. kwoty 10 000,00 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP nie przekraczającej dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

Powód podniósł, że dochodzona wierzytelność wynika z niewywiązania się przez pozwanego z umowy kredytu gotówkowego skonsolidowanego nr (...), zawartej w dniu 23 sierpnia 2007 r. z (...) Bank S.A., będącym poprzednikiem prawnym powoda. W dniu 4 stycznia 2010 r. nastąpiło połączenie (...) Bank S.A. z (...) Bank S.A., a z dniem 1 czerwca 2012 r. przejęcie (...) Bank S.A. w W. przez (...) Bank S.A. w W., która zmieniła nazwę na (...) Bank S.A. Z uwagi na rażące naruszenie umowy przez pozwanego została ona wypowiedziana. Powód nabył wierzytelność na podstawie umowy przelewu wierzytelności w dniu 8 marca 2012 r. Powód wskazał, że w ramach przedmiotowego postępowania dochodzi części należności wynikającej z umowy, tj. 10 000,00 zł tytułem części niespłaconej kwoty kapitału.

W odpowiedzi na pozew z dnia 13 marca 2017 r. (k. 60) pozwany R. K. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania.

Pozwany zakwestionował żądanie pozwu co do zasady i co do wysokości, zaprzeczył aby przedmiotem umowy cesji była wskazana w pozwie wierzytelność. Zauważył, że powód przedkładając kopie dokumentów, jak również niekompletną umowę nie udowodnił swojego roszczenia. W dalszej kolejności podniósł zarzut przedawnienia.

Pismem przygotowawczym z dnia 19 kwietnia 2017 r. (k. 66) powód wskazał, że pozwany został pisemnie powiadomiony o dokonaniu cesji wraz z wezwaniem do dokonania dobrowolnej zapłaty. Przeciwno pozwanemu został wydany w dniu 24 sierpnia 2009 r. bankowy tytuł egzekucyjny, opatrzony klauzulą wykonalności postanowieniem z dnia 21 września 2009 r., sygn. akt I Co 830/09 oraz z dnia 7 czerwca 2010 r., sygn. akt I Co 595/10. Toczące się na podstawie wskazanego tytułu wykonawczego postępowanie egzekucyjne zostało umorzone w dniu 10 października 2011 r. Powód zauważył, że niekompletność umowy cesji wynika z konieczności ochrony informacji poufnych oraz tajemnicy przedsiębiorstwa. Z kolei złożone do akt kopie dokumentów zostały poświadczone za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika, co nadaje im charakter dokumentów urzędowych. Odnosząc się do zarzutu przedawnienia, z ostrożności procesowej powód, podniósł, że ewentualne przedawnienie roszczenia nie powoduje, że zobowiązanie pozwanego wygaśnie, a jedynie może skutkować brakiem możliwości uzyskania tytułu egzekucyjnego. Zaproponował warunki ugody.

W piśmie procesowym z dnia 25 maja 2017 r. (k. 84) pozwany, działając przez pełnomocnika (pełnomocnictwo k. 88), po raz kolejny zauważył, że wycięcie znacznej części zapisów umowy cesji uniemożliwia zapoznanie się z jej treścią, a w szczególności zataja warunek zawieszający jaki zawiera. Pozwany zakwestionował, że określone umową warunki zostały spełnione, jak również że doszło do wypowiedzenia umowy kredytu.

W piśmie procesowym z dnia 1 czerwca 2017 r. (k. 91) powód podtrzymał swoje wcześniejsze stanowisko, dodatkowo wskazując, że brak wypowiedzenia umowy kredytu nie wpływa na zasadność roszczenia. Bank po upływie terminu spłaty wystawił tytuł egzekucyjny i uzyskał klauzulę wykonalności, prowadząc na jego podstawie egzekucję.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 sierpnia 2007 r. pozwany R. K. zawarł z (...) Bank S.A. w K. umowę konsolidacyjnego kredytu gotówkowego nr (...).

Kredyt w wysokości 55 826,49 zł został pozwanemu udzielony na okres do dnia 25 sierpnia 2014 r.

Dowód: umowa z dnia 23 sierpnia 2007 r. (k. 44-45), dyspozycja uruchomienia konsolidacyjnego kredytu gotówkowego (k. 72-73)

(...) Bank S.A. w K. w dniu 24 sierpnia 2009 r. wystawił przeciwko pozwanemu bankowy tytuł egzekucyjny, a wnioskiem z dnia 25 sierpnia 2009 r. zwrócił się do Sądu o nadanie temu tytułowi klauzuli wykonalności.

Bankowy tytuł egzekucyjny został opatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej z dnia 21 września 2009 r., sygn. akt I Co 830/09.

Dowód: wniosek o nadanie klauzuli wykonalności z dnia 25 sierpnia 2009 r. (k. 46), bankowy tytuł egzekucyjny (k. 48), postanowienie Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej z dnia 21 września 2009 r., sygn. akt I Co 830/09 (k. 47-47/2)

Postanowieniem z dnia 7 czerwca 2010 r., sygn. akt I Co 595/10, Sąd Rejonowy w Suchej Beskidzkiej nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 24 sierpnia 2009 r. na rzecz (...) Bank S.A. w W..

Dowód: postanowienie Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej z dnia 7 czerwca 2010 r., sygn. akt I Co 595/10 (k. 757-6)

Postanowieniem z dnia 11 października 2011 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Suchej Beskidzkiej T. A. umorzył postępowanie prowadzone przeciwko pozwanemu pod sygn. akt Km 957/10, wobec bezskuteczności egzekucji.

Dowód: postanowienie z dnia 11 października 2011 r., sygn. akt Km 957/10 (k. 79)

W dniu 8 marca 2012 r. (...) Bank S.A. w W. i (...) (...) w W. zawarli umowę przelewu wierzytelności.

Wśród przekazywanych wierzytelności znajdowała się przedmiotowa wierzytelność w wysokości 52 278,78 zł (kapitał).

Dowód: wyciąg z umowy o przelew wierzytelności (k. 16-19), załącznik do umowy o przelew wierzytelności (k. 20-22)

Pismem z dnia 8 marca 2012 r. (...) Bank S.A. w W. zawiadomiło pozwanego o dokonany przelew wierzytelności.

Dowód: zawiadomienie o przelewie dnia 8 marca 2012 r. (k. 41)

Pismem z dnia 10 kwietnia 2012 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty długu, która wynosiła wraz z odsetkami na dzień 18 kwietnia 2012 r. - 96 347,09 zł.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 10 kwietnia 2012 r. wraz z potwierdzeniem nadania (k. 42-43)

Ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie we wszystkich przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej rozstrzygnięcia.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew) chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Stosownie do § 2 wymienionego przepisu, wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Nabycie wierzytelności może nastąpić tylko wówczas i tylko w takim zakresie, w jakim przysługiwała ona zbywcy.

Powód (...) (...) (...) swoją legitymację czynną wywodził z tytułu nabycia wierzytelności od pierwotnego wierzyciela (...) Bank S.A. z siedzibą w W..

Pozwany kwestionował przejście spornej wierzytelności na rzecz powoda, wskazując na niekompletność przedłożonej przez niego umowy cesji, jak również na brak oryginałów dokumentów. Kwestionował również istnienie swojego zobowiązania względem pierwotnego wierzyciela.

W tym zakresie Sąd nie podzielił stanowiska pozwanego, przyjmując, że poprzednikowi prawnemu powoda przysługiwała wierzytelność w stosunku do pozwanego, przynajmniej w zakresie dochodzonym w pozwie. Sąd uznał, że powód wykazał również nabycie przedmiotowej wierzytelności. Załączony przez powoda wyciąg z umowy cesji wraz z załącznikiem pozwalał na ustalenie następstwa prawnego. Trudno bowiem wymagać było od powoda, aby dla wykazania powyższego obowiązany był przedłożyć pełną wersję umowy cesji wraz z załącznikami, tak jak domagał się tego pozwany. Sąd miał na uwadze w tym względzie, że dokumenty te są obszerne, z uwagi choćby na zawarcie umowy cesji jednocześnie wielu wierzytelności, w związku z czym ich załączenie powodowałoby niepotrzebne mnożenie objętości akt. Jednocześnie za zasadne Sąd uznał twierdzenia powoda, że umowa zawiera informacje poufne i tajemnice przedsiębiorstwa.

Zasadny okazał się natomiast podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia.

Swoje roszczenie strona powodowa wywodziła z umowy o kredyt konsolidacyjny, zawartej przez (...) Bank S.A. – jako przedsiębiorcę – z pozwanym. Ogólne uregulowanie umowy kredytu zawiera art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t. j. Dz.U. z 2016 r. poz. 1988), zgodnie z którym przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty

wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Do przedawnienia roszczeń, w tym z umowy kredytu bankowego zastosowanie znajduje art. 118 k.c., zgodnie z którym, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. O tym, czy roszczenie jest związane z prowadzoną działalnością gospodarczą, decydują cechy podmiotu, któremu ono przysługuje. Nie mają przy tym znaczenia cechy drugiego podmiotu stosunku prawnego, z którego to roszczenie wynika, ani cechy samego stosunku prawnego. W związku z czym należy przyjąć, że roszczenia banku - jako przedsiębiorcy wobec pozwanego, który jest osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej, przedawniają się w ciągu trzech lat (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2003 r., sygn. akt II CK 113/02).

W świetle zaś przepisu art. 120 § 1 zd. 1 k.c., bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. W niniejszej sprawie istotna była więc kwestia wymagalności roszczenia – rzutująca na datę przedawnienia oraz kwestia ewentualnego przerwania biegu przedawnienia.

Powód do zarzutu przedawnienia się nie ustosunkował, wskazując jedynie, że na skutek przedawnienia zobowiązanie nie wygasa, a jedynie uniemożliwia uzyskanie tytułu wykonawczego. Nie powołał okoliczności wskazujących na przerwanie jego biegu.

Tytuł wykonawczy na podstawie którego toczyła się egzekucja został wydany na skutek działań poprzedniego wierzyciela (...) Bank S.A. w K., który w dniu 24 sierpnia 2009 r. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, a następnie wystąpił o klauzulę wykonalności, którą nadano postanowieniem z dnia 21 września 2009 r. Postanowieniem z dnia 7 czerwca 2010 r., sygn. akt I Co 595/10, Sąd nadał klauzulę wykonalności na rzecz (...) Bank S.A. w W.. Postępowanie egzekucyjne przeciwko pozwanemu zostało umorzone w dniu 11 października 2010 r.

Czynność polegającą na złożeniu wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, jako że jej celem było uzyskanie tytułu wykonawczego bez postępowania rozpoznawczego, należy uznać za czynność przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia roszczenia w rozumieniu art. 123 § 1 pkt 1 k.c., a zatem za czynność która przerywa bieg przedawnienia (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2004 r., sygn. akt III CZP 101/03).

Niemniej jednak zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego zajęтым w uchwale z dnia 29 czerwca 2016 r., sygn. akt III CZP 29/16, które Sąd rozpoznający przedmiotową sprawę w całości podziela, nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. Uprawnienie do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego przysługiwało jedynie bankom i tylko na ich rzecz mogła być nadana klauzula wykonalności w specjalnym trybie. Cesjonariusz natomiast nie mógł kontynuować egzekucji wszczętej przez bank, bo w postępowaniu egzekucyjnym nie ma zastosowania art. 192 pkt 3 k.p.c. Fundusz sekurytyzacyjny nie może się zatem ani powołać na bankowy tytuł egzekucyjny oraz przejście uprawnień ani uzyskać klauzuli wykonalności na podstawie art. 788 § 1 k.p.c.

W związku z powyższym, z uwagi na brak możliwości ustalenia na podstawie zebranego materiału dowodowego dokładnej daty wypowiedzenia przez poprzednika prawnego powoda umowy kredytu, Sąd przyjął, że przedawnienie przedmiotowej wierzytelności nastąpiło najpóźniej z upływem trzyletniego okresu od dnia 24 sierpnia 2009 r., tj. daty wydania bankowego tytułu egzekucyjnego, w której roszczenie musiało być już wymagalne, zatem w dniu 24 sierpniem 2012 r.

Mając powyższe na uwadze, w pkt 1 sentencji wyroku, Sąd oddalił powództwo, w tym również w zakresie odsetek. W orzecznictwie utrwalone jest bowiem stanowisko, że roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął w pkt 2 sentencji, w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu zawartą w art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Powód jako strona przegrywająca sprawę obowiązany jest zwrócić pozwanemu kwotę 1 817,00 zł, na którą złożyły się wynagrodzenie pełnomocnika ustalone na podstawie § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800) – 1 800,00 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17,00 zł.